

Jeg troede de kun fandtes i USA

Thilde Thurens møde med nogle kristne frivillige blev begyndelsen på hendes trosrejse

Medicinstuderende Thilde Thuren på 23 blev kristen for godt et år siden, men for ca. fire år siden mødte hun det kristne miljø for første gang.

»Jeg så på nettet, at Blå Kors søgte frivillige til en sommerlejr. Det lød spændende, men jeg vidste ikke, hvad jeg gik ind til. For her mødte jeg en kristen subkultur, som jeg troede kun fandtes i middelalderen eller i USA,« siger Thilde. »Men jeg var fascineret af de værdier, de kristne frivillige havde.«

Mødet med de kristne på sommerlejren havde sat gang i en masse tanker. Derfor spurgte hun sin kristne klassekammerat på det gymnasium, hvor hun gik, om han kunne formidle en vej ind i kristendommen.

»Han tog mig med til et mini-kristendoms kursus. Det var en ret splittet oplevelse. Jeg kan huske, at jeg syntes, det var ret kedeligt, fordi jeg slet ikke forstod vigtigheden af at snakke om Jesus. Så det var ikke kur-

Thilde var opdraget til at tro, at kristne er svage, uvidende og naive mennesker.

Foto: Rune Hansen

set, der fangede mig, men derimod de mennesker jeg mødte.«

Thilde er vokset op i et ateistisk hjem, hvor holdningen var, at Gud blot er et psykologisk påfund, og at kristne er svage, uvidende og naive mennesker. Det var også Thildes fordom.

»Jeg fik stor respekt for dem, jeg mødte, og for den varme og om-

► tanke, de havde for andre. Men jeg holdt stadig fast i min relativistiske tankegang: 'Jeg er ateist, og jeg kommer ikke til at flytte mig'.«

Verdens lys

Thilde kan ikke sætte dato på, hvornår hun blev kristen, men hun beskriver det endelige skridt til at blive kristen som en forvirret og frustreret periode.

Som afslutning på et senere kristendoms kursus spurgte en kvinde Thilde, om hun skulle bede for hende.

»Jeg havde aldrig prøvet det før, og jeg var total anspændt. Hun for-

talte mig, at Gud kender mig og mine behov, og det rørte mig meget, fordi jeg følte mig meget ensom.«

Senere var der endnu én, der bad for Thilde og gentog nogle af de samme ting.

»Først tænkte jeg, at det var fra Gud, men jeg blev hurtigt meget skeptisk: 'Det er nok sådan noget, alle siger, når de beder.' Men så citerede han et bibelvers, der også hænger i kirken, og som fangede mig fra første gang, jeg var der: 'Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.' Og jeg havde det, som om Gud sagde: 'Nu må du lige tage dig sammen, Thilde! Sådan nogle oplevelser, tror jeg, har gjort udslaget,« konstaterer hun.

Christina Flyvholm

Artiklen er et redigeret uddrag fra Indre Missions podcast Troshistorier. Hør hele Thildes historie på imedia.dk

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Servicemedarbejder Carsten Mikkelsen, Kolding, holder to minutters andagt i uge 40

70 300 150

75 82 33 60

jesusnet.dk

Læs mere om kristendommen på: **jesusnet.dk/svar/3055**

Jeg er det sande vintræ

Jesus sagde: »Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt.

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 15, vers 1-11*

Meningen med livet

Hvad er meningen med livet? Nogle mærker det spørgsmål næge livet igennem. Og de fleste mærker lejlighedsvist at spørgsmålet dukker op.

Gennem denne søndags tekst giver Jesus et svar. Meningen med dit liv er, at du skal være en gren. På det vintræ Jesus selv er, skal vi være grene. Livets mening er at leve som gren. Grenen skal ikke bære træet. Grenens opgave er at suge næring fra den stamme, der bærer den.

Ved dåb og tro er vi indpodet på vintræet Jesus. Det dybeste i troen er ikke det at fatte og forstå, men det at suge træets livskraft til sig. Det gør vi f.eks. gennem bøn og bibellæsning. At leve med i menighedens fællesskab, med dåb og nadver, er også en måde at suge af kraften på.

Den største trussel mod en gren er, at forbindelsen til stammen aftager eller forsvinder.

At bære frugt for Jesus, det er meningen med dit og mit liv. Det sker f.eks., når mennesker, gennem os, møder noget af det, der kendetegnede Jesus. Oftest ser vi ikke selv frugterne. Det gør dem, der plukker dem. Vi skal ikke være optaget af frugterne. Vores fokus skal være at suge næringen fra Jesus.

Leif Hankelbjerg Mortensen

Foto: k02/Getty Images

Aldrig og altid god nok

Vi mennesker er aldrig »gode nok« til at elske Gud fuldkomment, men vi er altid »gode nok« til at tage imod Guds kærlighed

Et samfund med rigtig mange ydre og indre krav om at leve op til mange ting tænker jeg tit: »Er det her mon godt nok?« – »Skal jeg yde mere, eller kan jeg slappe af nu?«. Gud har to korte svar på spørgsmålet: »Aldrig« og »Altid«.

Aldrig

Gud vil fornuftigt nok spørge: »God nok – til hvad?«. Hvis det er god nok til at leve op til de mål, Gud har sat for os mennesker, så er svaret »Aldrig«.

Siden syndefaldets katastrofe har intet menneske kunnet elske i den kvalitet, der ligner Guds kærlighed. Gud skabte os til guddommelig kærlighed, og vi valgte menneskelig egoisme. Det er selvfølgelig ikke det, vi oplever i hverdagen. Men det er mest fordi, vi slet ikke aner, hvor god kærlighed egentlig kan være.

Jeg bliver aldrig god nok til at kunne passe ind i den fuldkomne ver-

den, som Gud en dag skaber til os. En verden med evigt liv og fuldkommen kærlighed.

Altid

Hvis jeg derimod skal være god nok til, at Gud elsker mig, så er svaret »Altid«. Gud skabte mig, og Gud elsker mig – uanset hvad. Jeg har altid uendelig stor værdi for ham. Hvis jeg vil med i den nye verden, så vil Gud give mig adgang. Helt gratis. Gennem hans tilgivelse og hans nyskabelse af mit åndelige liv.

Jeg skal ikke gøre nogle religiøse øvelser eller praktiske gerninger »godt nok«. Jeg skal tage imod med den glæde og den totale mangel på forbehold, som kun et barn kan have.

Har jeg denne tryghed som basis for min mavefornemmelse, kan jeg på en langt mere frigjort måde gå i gang med at se på, hvor jeg i hverdagen trænger til at blive bedre. Ikke for at Gud skal kunne lide mig – men for at gøre denne verden lidt bedre at leve i, mens vi venter på den fuldkomne.

Sprint Aagaard Korsholm

Fra Jesusnet.dk